

Tervetuloa Tampereen Pursiseuraan!

TaPS on perinteinen retki- ja kilpapurjehdusseura, joka on perustettu vuonna 1945.

Seuran venekanta on purjevenepainotteinen, mutta myös moottoriveneillä on siinä oma vankka sijansa. Siispä kölin syvyydellä tai maston korkeudella ei täällä ole väliä – paitsi navigoitaessa ja rantautuessa.

Seuran toimeenpanevana elimenä on hallitus, jolla on apunaan liuta toimihenkilöitä. Nämä yhdessä pitävät huolta seuran asioiden rullaamisesta niin lakisääteisen toiminnan osalta kuin kaiken seuran varsinaisen toiminnan osalta – kilpailu-, retkeily-, koulutus- ja virkistystoiminnan kohdalla. Hallitus ja toimihenkilöt vaihtuvat muutaman vuoden välein, jotta uudet ideanikkarit pääsisivät esiin ja toisaalta vastuuta toiminnasta saataisiin jaettua mahdollisimman monelle.

Hallituksen jäsenten ja avaintoimihenkilöiden yhteystiedot löytyvät vuosikirjasta.

TaPSilaisten kotivesi on Näsijärvi ylävesineen. Monet venekunnat ovat laajentaneet reviiriään toisiin sisävesistöihin, kuten Päijänteelle ja Saimaalle. Myös rannikolla on nykyisin melkoinen laivue tapsilaisia, osa kesävierailijoita, mutta myös toistakymmentä pysyvästi merelle jäänyttä.

Avaimet

Seuran avaimen saa lunastettua panttia vastaan toimistosta. Seuran jäsenavain avaa seuramajan ja sen miehistö- ja kalustotilojen ovet, laituriportit, puomin sekä tukikohtien majojen sekä saunojen ovet. Avaimet sopivat myös kotisataman vesipisteiden ja sähkönjakelupisteiden lukkoihin.

Varustekaapit

Seuramajalla on vuokrattavissa varustekaappeja nimelliseen vuosihintaan. Kaapit sijaitsevat sekä alakerran miehistö- että yläkerran purjevarastotiloissa.

Vene

Koska seura on Suomen Purjehdus- ja Veneily Ry:n jäsenseura, koskevat SPV:n säännöt myös meitä – ja veneitämme. Lisäksi meille on syntynyt omia tapsilaisia sääntöjä, jotka on koottu seuran sääntökirjaan. Sitä voi tiedustella toimistolta (tällä hetkellä toimisto-aika on maanantaisin klo 17.30–20.00).

Venettä koskee katsastussääntö. Katsastamattomalla veneellä ei ole oikeutta käyttää seuran lippua, eikä liputon vene voi puolestaan rantautua seuran retkisatamiin.

Katsastusaika on keväisin. Tarkemmat tiedot saa keväällä veneen laskun yhteydessä jaettavasta vuosikirjasta, joka on muutenkin seuralaisen varsinaisen ”Sudenpentujen opas”.

Kun vene tuodaan seuraan, tehdään siihen sekä runkokatsastus että tarvittava luokkakatsastus. Runkokatsastus uusitaan viiden vuoden välein ja välivuosina tehdään perusvarustekatsastus.

Lippu

Seuralla on oma pursilippu. Sen käyttöoikeus edellyttää veneen rekisteröimistä seuraan sekä säännöllistä vuosittaista katsastusta. TaPSin lipun alla purjehtivalta veneeltä edellytetään aina hyvien veneilytapojen sekä lippuetiketin noudattamista.

Lippua koskevat normaalit säädökset Suomen lipusta. Sitä käytetään aina aluksen ollessa kulussa –paitsi kilpailtaessa. Samoin seuran omissa tukikohdissa aluksen ollessa miehitettynä ja rantaan kiinnitettynä. Lippu lasketaan auringon laskiessa tai viimeistään klo 21. Poikkeuksena juhannus, jolloin lippu nostetaan aattoamuna ja lasketaan seuraavan kerran juhannuspäivän iltana.

Venepaikka

Kotisatamasta Naistenlahdesta on mahdollista saada joko poiju- tai aisapaikka. Vapaista paikoista ja niiden hinnoista saa parhaiten tietoa satamakapteenilta. Venepaikan hallinta edellyttää aina automaattisesti vartiovuoroa purjehduskautella.

Vartiointi ja vartiovuorot

Purjehduskauden aikana jokainen venepaikan haltija vartioi satamaa yhden yön.

Vartiovuorot vaihtelevat vuosittain, vartioliista on nähtävissä sekä ilmoitustaululla että myös vuosikirjassa. Mikäli omalle kohdalle osunut vartiovuoro ei sovi sinulle, on se vaihdettava jonkun toisen kanssa. Vartiovuoron laiminlyöminen johtaa aina seuraamukseen, pahimmillaan venepaikan menetykseen. Vartijan ohjeet ja vähäiset oikeudet löytyvät Hai-klubin vartijakaapista.

Hai-klubi

Seuran yli 65-vuotisen historian alkuvuosikymmenet painottuivat vahvasti Hai-veneisiin. Niillä seuran kilpapurjehtijat myös niittivät kunniaa ja mainetta aikana, jolloin reivejä ei tunnettu – ja muutenkin kaikki oli hianompaa! Mikäpä siis olisi loogisempaa kuin nimetä miehistötilojen mukavin osa Hai-klubiksi. Hai-klubin seinillä on kattava kuvakavalkadi kertomassa meille seuran historiasta. Lisäksi siellä majailevilta löytää yleensä neuvon kaikkeen mitä ikinä mieleen tulee kysyä.

Ja neuvojahan seuralla saa vaikei kysyä. Ja mikäli paikalla on useita seuralaisia, myös neuvoja tulee yhtä monta kuin on läsnäolijoitakin – ja kaikki tietysti oikeanlaisia.

Kaide ja kaideraati

Hai-klubin ikkunasta näkee paitsi Nässylle, myös Kaiteelle. Täällä lepää seuran viisus. Mikään veneilyyn – tai muuhunkaan – liittyvä ei ole täällä vierasta. Syvää vakaumukSELLISTA tietoa, kokemusta ja näkemystä on tarjolla niin, että ensikertalaista huimaa. Samalla myös kaikki sataman lähtö- ja tulomanööverit arvostellaan tinkimättömän tapsilaiseen tyyliin.

Ensivaikutelma kuitenkin pettää. Karun ja karheen kriitikon

pinnan alta kuoriutuu pienen harkitsemisen jälkeen avulias ja sosiaalinen kanssaveneilijä, jolta saa tarvittavat tiedot ja avunannot, tai ainakin neuvot. Kannattaa siis mennä mukaan tutustumaan.

Tukikohdat

Naistenlahden kotisataman lisäksi seuralla on kolme tukikohtaa. Eteläisimpänä niistä on Taulaniemi, yleisemältä kutsumanimeltään ytimekkäästi Sauna. Ruoveden eteläpuolella on Kesämäki – Selviiki – ja pohjoisimpana ”korkeanpaikan leiri” Vannottu, seuran jylhä saaritukikohta Tarjannevedellä. Saunalla ja Kesämässä on rannassa maasähkö, joka on tarkoitettu akkujen lataukseen ja ylläpitoon, ei erilaisten vahvavirtalaitteiden, kuten lämmittimien tms. käyttöön. Vannotussa pitää pärjätä omilla akuilla, öljylampuilla ja muilla perinteisemmillä menetelmillä.

Kaikissa tukikohdissa on ankkuri kiinnitys ja keulan saa kiinni laituriiin. Pitkiä keulaköysiä tarvitaan vain Kesämässä, kun vene jätetään jakokunnan saareen parkkiin.

Tukikohtien päiväkäyttö on jäsenille ilmaista, mutta yöpymisestä ja saunomisesta peritään hallituksen määräämä venekohtainen korvaus. Kätevimmin tämä hoituu ostamalla joko katsastuksen yhteydessä tai muulloin seuran toimistosta purjehduskaudeksi saunatarra. Se oikeuttaa saunottelemaan koko kesän. Jos saunatarraa ei halua hankkia, löytyy tukikohdista pankkisiirtolomakkeita, joilla yksittäiset maksut voi hoitaa.

Tukikohdat on tarkoitettu vain seuran jäsenille ja heidän vierailleen. Vieraat ovat aina kutsujiensa vastuulla. Käynnit ja kulussa ollut miehistö on merkattava aina satamakirjaan.

Saunatarra on venekohtainen. Veneenomitajan veneessä kulkevien vieraiden ei tarvitse maksaa kertamaksua. Sen sijaan omilla veneillään kulkevien vieraiden täytyy maksu suorittaa, ja heidän saunamaksut hoituvat parhaiten em. pankkisiirroilla.

Tukikohdissa ovat voimassa hallituksen asettamat säännöt. Säännöt löytyvät jokaisen tukikohdan tuvasta ja myös vuosikirjasta.

Leppoisan retkimeiningin takaavat yleiset hyvät retkeilytavat ja suvaitsevainen mieli.

Tukikohdissa toimitaan omavaraisesti. Yleinen jätehuolto on järjestetty ainoastaan Kesämässä, jossa roskalaatikko löytyy saunan takaa tienvarresta. Muista paikoista on jätteet ja pullot yms. kuskattava muihin jättepisteisiin. Kaikki luonnollisesti siivoavat omat jälkensä ja viimeinen lähtijä laskee lipun, sammuttaa valot ja laittaa paikat lukkoon.

Kukin tukikohta viettää kerran kesässä omia persoonallisia kesäpäiviään. Niissä tutustuu leppoisan yhdessäolon ohella helposti muihin seuralaisiin.

Kullakin tukikohdalla on oma isäntänsä. Isännän tehtävä on luottamustoimi ja hänen hommiinaan on katsoa, että tukikohdassa on kaikkea tarpeellista saatavilla ja että siellä paikat ovat kunnossa.

Tukikohdan isäntä ei ole paikan palvelija tai saunapuiden pilkkoja. Hänen hommaamiaan halkoja meidän muiden on helppo pieniä – ei tarte sentään pystymättästä hakea...

Tukikohdissa havaittavista puutteista ja hyvistä kehitysideoista kannattaa olla yhteydessä tukikohdan isäntään.

Kesämäki on keskellä lomasesonkia oiva huoltotukikohta, sillä sinne pääsee autolla ja sinne voi jättää tarvittaessa veneensä parkkiin jakokunnan saareen.

Kilpailutoiminta

Seurasta löytyy paljon innokkaita kisapurjehtijoita niin luokka- kuin LYS -kisoihinkin. Keskiviikkokisojen lisäksi kilvanajetaan erilaisissa retkipurjehduksissa pitkin kesää. Kilpailukalenteri löytyy vuosikirjasta ja lisätietoja saa kilpalupäälliköltä.

Jos aiempaa kokemusta kisoista ei ole, mutta homma kiinnostaa, niin aina kannattaa mennä rantaan kyselemään kansimarakatin paikkaa. Kilpailuissa purjehtimisen idea tiivistyy puhtaimmilleen ja niissä myös oppii lajin hienouksia parhaiten.

Junioritoiminta

Jos perheessä on juniori-ikäisiä muksuja, kannattaa ottaa yhteyttä junioripäälliköön. TaPSissa panostetaan voimakkaasti junioritoimintaan. TaPS onkin ensimmäinen tamperelainen purjehdusseura, jolle on myönnetty Nuori Suomi -sinetti. Alkusesästä on erilaisia kurseja ja juniori-iltoja, joissa opetellaan veneilyn perustaitoja ja jollan käsittelyä. Kesällä on viikon mittainen junnuleiri Kesämässä ja pitkin kesää on erilaisia iltakisoja, joissa ajetaan Siilinkarin pohjoispuolella olevaa rataa.

Talvisin junioreilla on maanantaisin ohjelmallisia iltoja. Joskus käydään uimahallissa, joskus hohtokeilaamassa tai pidetään seuran salissa ihan vain iltamukavaa. Aina jotenkin löysästi teemaan liittyen.

Mikä parasta, siinä kaiken ohessa oppii olemaan luontevasti ja turvallisesti vesillä. Ja myös purjehtimaan!

Varustesäilöt

Seuralla on aiemmin mainittujen varustekaappien lisäksi vain niukalti säilytystilaa ja se onkin varattu lähinnä veneen varusteille.

Seuramajan yläkerrassa on **purjearasto**. Siellä on mahdollista säilyttää olosuhteiden niin vaatiessa veneen purjeita talvisin. Palotarkastaja käy vuosittain huomauttamassa siellä olevista purjeista mainiten aina niiden paloturvallisuusriskin. Niinpä käytäntö onkin se että kukin säilyttää veneen mahdolliset kakkospurjeet kotona.

Purjearastossa on myöskin junioriosaston jollien varustellean asianmukaiset säilytystilat.

Samoin seillä on aktiivisesti kilpailevien junioreiden omien veneiden purjehylyt sekä junnujen varustekaapit.

Terassin alla on **mastovarasto**. Se on tarkoitettu telakoitujen alusten mastojen ja puomien säilytykseen. Siellä on myös perämoottoritelineille varattu tila talvisäilytystä varten. Tilaan ei kuitenkaan saa varastoida mitään polttoaineita kanistereihin eikä säiliöihin! Samoin talvisäilytöön tuotavien moottorien tankit on ensin tyhjennettävä.

Jo aiemmin mainittu palotarkastaja käy nimittäin vuosittain ripittämässä satamavastaavaa myöskin tästä tilasta. Satamakapteenin tarkan silmän välttääessä tuppaa kuitenkin samaiseen tilaan unohtumaan myös paloarkaa tavaraa.

Rantapenkalla on **jollatelineet**. Niiden hintoja ja varauksia kannattaa tiedustella satamakapteenilta.

Säilytystilojen lisäksi miehoistotilojen yhteydessä on **verstas**, jossa voi tehdä pientä nikkarointia ja ehostusta. Verstas toimii myös väliaikaisena purjeenkuivaustilana.

Verstaan perällä ovat naisten ja miesten pukukopit ja suihkutilat. Yleensä sieltä löytää junioripurjehtijoita, mutta kaikilla seuran jäsenillä ja heidän vierailaan on oikeus niiden käyttöön.

Satamalaitteet

Satamassa on kaksi nosturia, varsinainen raana ja mastonosturi. Mastonosturi on kaikkien seuralaisten vapaasti käytettävissä. Ensikertalaisen kannatta kysellä neuvoa sen käytöstä. Yleensä kun mastoa nostetaan tai lasketaan, rannasta löytyy aina joku joutava seurakaveri kampea vääntämään ja auttamaan. Kysy rohkeasti apua!

Varsinaisella raanalla on valtuutetut vastuunalaiset koneenkäyttäjät ja sen käyttö on maksullista.

Puomi ja satama-alue

Seuran satama-alue alkaa laiturialueen puomin kohdalta. Puomi pidetään yleensä lukittuna. Vartija sulkee sen viimeistään illalla klo 22.

Puomin vieressä kaupungin puolella on lämmitetty ja valaistu veneluiska, joka varsinkin loppukaudesta on veto-uistelijoiden vilkkaassa käytössä. Tämä on hyvä huomioida, kun liikutaan autolla satamassa. Alueella on nopeusrajoitus. Autoja voi pysäköidä rantapenkalle vinottain siiten, ettei niistä ole muulle huoltoliikenteelle haittaa.

Pitkäaikaiseen parkkiin autot kannattaa jättää satama-alueen ulkopuolelle. Jos ei muusta syystä, niin ainakin lokkipommeja välttääkseen.

Seuran pihan parkkipaikkaa ei voi käyttää pitkäaikaispysäköintiin, koska se on varattu aina juhlasalin vuokraajille

Vesipisteet

Seuramajan edessä laiturilla on vesipiste, josta saa juomavettä. Veneen pesua varten oleva vesipiste on puolestaan nosturin juurella.

Jätehuolto

Seuramajan pihassa on jäteaste, ns. "pikkuvihree". Siellä on lajittelupisteet sekajätteelle ja ongelmajätteelle. Kaikkea sinne ei kuitenkaan voi hylätä. Jäteöljyt täytyy edelleenkin hoitaa itse huoltoasemille tai jäteöljyn keräyspisteisiin. Tarkempia tietoja kaikesta saa satamakapteenilta.

Sekajätteitä varten veneluiskan vieressä, kaupungin puolella, on mittavanieluinen Molok, minne kannattaa heitellä roskapussit aina, kun tulee veneeltä.

Tukikohdista jokainen huolehtii omat jätteensä mukaan. Vanha käytäntö "tuo tullessasi, vie mennessäsi" toimii hyvin.

Palavat roskat voi polttaa tulisijoissa, mutta toiset huomioiden. Monet virikkeelliset keskustelut ovat syntyneet, kun toisten vielä grillaillessa nopeimmat alkavat jo polttaa roskiaan.

Polttamalla hävitettävät muovit ovat luku sinänsä. Ne vaativat huomattavan korkean palamislämpötilan. Se yleensä grillauksen päätyttyä jäljellä oleva "kuolevan viimeinen henkäys" korkeintaan sulattaa ne. Harva meistä haluaa grilliväänsä maistuvan palaneelta muovilta. Siksi olisi parasta kuskata nekin jäteasteeseen.

Vesivessoiilla varustetuissa veneissä on täytynyt olla vuoden 2006 alusta alkaen imutyhjennyksellä varustettu septitankki. Septitankin lähin tyhjennyspiste on Naistenlahdessa Merimarinan puolella. Muista tyhjennyspisteistä ja tankkauspaikoista löytyy tietoa vuosikirjasta.

Talkoot

Seura on jäsentensä näköinen ja jäsentensä ylläpitämä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että seura on yhtä hyvässä iskussa kuin me jäsenet haluamme ja jaksamme siihen panostaa.

Järjestötoiminnassa ketään ei voida pakottaa muuhun toimintaan kuin jäsen- ja muiden maksuvelvoitteiden suorittamiseen, ainoina poikkeuksina vartiointi ja pukkitalkoot. Seuran hyvinvointi on kuitenkin aktiivisen talkootoiminnan varassa. Vaikka nykyään ostetaankin paljon ammattiapua, on oman väen työllä edelleen suuri taloudellinen merkitys.

Talkoilu ja yhteisen hyvän eteen tapahtuva touhuilu on samalla nopea ja suora tapa tutustua muihin seuran jäseniin ja päästä sisälle toimintaan. Vinkkejä yhdessä tekemiseen voi kysellä esim. kerhomestarilta, kilpailu- ja junnapäälliköiltä ja tietysti satamakapteenilta.

Talkootouhua on niin kotisatamassa kuin tukikohdissakin – ja ympäri vuoden. Mitään erityisiä avuja ei tarvita, vain innokasta mieltä.

Talkoista saa tietoa paitsi virallisia kanavia pitkin, myös kyselyllä eri toimikunnista. Jos muuta ei keksi, niin ainakin perinteiset halkosavotat tukikohdissa ovat mahdollisia.

Telakointi

Naistenlahdessa on keväisin ja syksyisin veneitten ryhmänostot ja -laskut. Telakoinnista vastaa satamakapteeni. Paikkajaoista ja telakointiajankohdista kerrotaan etukäteen sekä tiedotteissa, netissä että ilmoitustaululla.

Telakointiin liittyvät oleellisesti kaikille venepaikan haltijoille pakolliset pukkitalkoot. Ne takaavat sen, että homma saadaan sujuvasti läpi. Samalla tulee katsottua pukin kunto ja paikka. Veneen nostot, laskut ja pukkitalkoot ilmoitetaan tiedotteessa ja seuramajan ilmoitustaululla.

Tiedottaminen

Seuran virallinen tiedottaminen tapahtuu neljä kertaa vuodessa ilmestyvän tiedotteen avulla. Lisäksi keväisin ilmestyy tuhti vuosikirja, jossa ovat kaikki purjehduskauteen oleellisesti liittyvät asiat.

Kaikki viralliset asiat ilmoitetaan lisäksi seuramajan seinällä olevalla ilmoitustaululla.

Seuran monipuoliset ja aktiiviset nettisivut löytyvät osoitteesta www.taps.fi. Sieltä löytyy myös kaikki oleellinen ja vieläpä huomattavasti enemmän reaaliajassa kuin paperiversioissa. Tutustu ihmeessä saitteihin, siellä voit mm. osallistua keskusteluihin, käydä kauppaa, löytää linkkejä muille sivustoille ja tutustua muutenkin seuraan ja seuralaisiin.

Seuran uutena jäsenenä voi aluksi kaikki vaikuttaa oudolta ja tuntua ehkä uskaliaalta alkaa kysellä ventovierailta seuravereilta. Siksi paras perehdyttävä seuraan on varmaan oma tuttavasi ja suosittelijasi. Jos hän ei ennätä joka tilanteeseen, niin rohkaise mielesi ja kysy muilta. Tyhmiä kysymyksiä ei ookaan – paitsi ne, joita ei esitetä ääneen!

Toimihenkilöiden puhelinnumerot ovat tiedotteissa ja vuosikirjoissa, netistä löytyvät hallituksen sähköpostiosoitteet.

Hyviä veneilykesiä TaPSissa!

Tampereen Pursiseura ry